

असंश्रयैर्मर्यागैः Otto Böhtlingk & Rudolph Roth: Sanskrit-Wörterbuch, Part 1, Petersburg 1855
 च von अच्. Vgl. उच्चा, उच्चैकम्, उच्चैम्, उच्चनीच, उच्चावच.

उच्चैकम् (von उच्चैम्) adv. P. 5, 3, 71, Sch. 6, 1, 163, Sch. laut: स्तुवत्य-
 स्तुत्यमुच्चैः PAKĀT. II, 166. डुन्डुभिनाद् उच्चैः H. 62.

उच्चतुम् (उद् + च) adj. dessen Augen nach oben gerichtet sind: उ-
 च्चनूकरोति, नूभवति, नूस्यात् P. 5, 4, 51, Sch.

उच्छटा f. 1) Stolz. — 2) Wandel (चर्या) H. an. 3, 154. — 3) N. ver-
 schiedener Pflanzen: eine Species von Cyperus (नागरमुस्ता RĀGĀN.), de-
 ren Wurzel als Aphrodisiacum gebraucht wird, AK. 2, 4, 5, 25. Suçr. 2,
 156, 11. fgg. 223, 21. eine Art Knoblauch (लप्पुन) H. an. Abrus preca-
 torius Lin. (गुञ्ज), Flacourtia cataphracta Roxb. (भूम्यामलकी) RĀGĀN.
 vulg. निर्विषी, nach Andern चैय्या BHARATA im ÇKDr.

उच्छाट adj. rasch AK. 3, 2, 32. = अवलम्बित (v. l. अविल) herab-
 hängend (!) H. 1478. — Vgl. चाट.

उच्चतर (उ + त) m. Cocusbaum RĀGĀN. im ÇKDr.

उच्छता (von उच्च) f. Ueberlegenheit (Gegens. नीचता) MBh. 3, 10635.

उच्छताल (उ + ता) n. Tanz bei Gelagen H. 281.

उच्छदेव (उ + दे) m. ein Bein. Viṣṇu's oder Kṛṣṇa's TRIK. 1, 1, 28.

उच्छधज (उ + ध) n. der Name, den Çākjamuni in der Region der
 Tushita, als Lehrer der Götter, trug (vgl. श्वेतकेतु) LALIT. calc. 32, 13.

उच्चनीच (उ + नी) gaṇa मयूरव्यंसकादि zu P. 2, 1, 72. adj. hoch
 und niedrig, mannigfaltig, verschiedenartig: द्रष्टारमुच्चनीचानां कर्मभि-
 र्देहिनां गतिम् MBh. 14, 427. n. der Höhe- und Tiefstand der Planeten
 Ind. St. 2, 264. Tonwechsel PUSHPAS. in Ind. St. 1, 47. — Vgl. उच्चावच.

उच्छन्द्र (उद् + च) m. der mondlose Theil —, das Ende der Nacht
 TRIK. 1, 1, 107. H. 145. ÇABDAR. im ÇKDr. — Vgl. अवचन्द्रमस.

उच्चय (von चि mit उद्) m. 1) das Auflesen von der Erde: इति पुष्यो-
 च्चयं नाटयति ÇĀK. 43, 3. कुसुमोच्चयवचय DAÇAK. 63, 13. — 2) das Zule-
 gen, Zuzählen: प्रत्युपसर्गमोच्चयेन कपालान्येकपालप्रभृतीनाम् KĀTJ.
 ÇR. 23, 2, 20. 1, 5. 24, 1, 1, 2. पुरुषोच्चयेन 16, 8, 25. — 3) Ansammlung,
 Haufe, Fülle, Menge: कुसुमोच्चय R. 5, 13, 61. सप्तमित्कुसुमोच्चया (वेदिः)
 1, 32, 10. स निर्घृष्याङ्गुलिं रामो धैते मनःशिलोच्चये 2, 96, 18. सरितः सर्वा
 गङ्गाद्याः सलिलोच्चयाः MBh. 3, 8334. nach Synonymen von Haupthaar
 H. 568. पेदाच्चय von Wörtern SĪH. D. 8, 17. वाक्योच्चय von Sätzen 9, 4.
 द्वयोच्चय ÇĀK. 42. नैकद्रव्योच्चयवतीम् (पुरीम्) MBh. 13, 1956. Vgl. शिलो-
 च्चय. — 4) der Knoten, mit dem das Untergewand aufgebunden wird, TRIK.
 3, 2, 14. H. 673. — 5) the opposite leg of a triangle (vgl. उत्कृप3.) WILS.

उच्चल (von चल् mit उद्) n. der Geist H. 1369.

उच्चो adv. oben (bes. im Himmel), von oben, nach oben: अमी य ऋता
 निरुक्तास उच्चा RV. 1, 24, 10. उच्चा दिवि 10, 107, 2. उच्चा व्यंध्यव्युवतिः
 (उषाः) 1, 123, 2. 2, 2, 10. 40, 4. 9, 61, 10. 10, 106, 5. उच्चा पतन्तमरूपां सुप-
 र्णाम् AV. 13, 2, 36. अवं क्षिप दिवो अश्मामुच्चा 2, 30, 5. 1, 33, 7. नीचाडुच्चा
 चक्रयुः पातवे वाः heraufschaffen 1, 116, 22. 28, 7. TS. 2, 3, 11, 6. उप मा-
 मुच्चा युवतिर्वभूयाः RV. 10, 183, 2. — Entweder von उच्च oder instr. von
 उद्च् (vgl. पुंस von पुमंस).

उच्चोचक्र (उ + च) adj. das Rad (s. चक्र) oben habend: (सिञ्चति)
 अवतमुच्चोचक्रं परिष्मानम् । नीचीनेवारुमन्तिम् RV. 8, 61, 10.

उच्चाटन (von चट् mit उद्) n. das aus - dem - Wege - Räumen eines
 Gegners PRAB. 61, 16. Verz. d. B. H. No. 904—906. als m. und nom. ag.
 N. eines des 5 Pfeile des Liebesgottes VET. 7, 3.

उच्चोवृध्र (उ + वृ) adj. den Boden oben habend: (अवतम्) उच्चोवृध्रं
 चक्रयुर्जिह्वारम् RV. 1, 116, 9.

उच्चार (von चर् mit उद्) m. P. 6, 2, 7, Sch. 1) Ausleerung, Excremente
 AK. 2, 6, 2, 18. TRIK. 2, 6, 20. H. 634. Suçr. 2, 143, 18. 234, 20. मूत्रोच्चारो
 न कारयेत् 412, 18. यस्योच्चारं विना मूत्रं सम्यग्वाक्शु गच्छति 442, 19. मू-
 त्रोच्चारसमुत्सर्गं दिवा कुर्यादुदञ्चुः M. 4, 50. दाने तपसि शैर्वि च यस्य न
 प्रथितं मनः । विश्वायामर्षलाभे च मातुरुच्चार एव सः ॥ HIT. Pr. 15. — 2)
 Aussprache, Hörbarmachung: तस्य — अनुच्चारः VOP. 1, 2.

उच्चारक (von चर् im caus. mit उद्) adj. aussprechend, hörbar machend:
 वर्णानुच्चारको मूकः DĀJABH. 163, 6.

उच्चारण (wie eben) n. das Aussprechen, Hörbarmachen: वाचः ÇIKSHĪ
 2. वेदोच्चारणा MBh. 3, 14037. ह्रंकारो DEV. 10, 9. रेपो P. 1, 4, 56, Sch.
 अनुच्चारणा 1, 1, 60, Sch. उच्चारणाञ्च ÇICUP. 4, 18. उच्चारणार्थ zur Erleich-
 terung der Aussprache dienend VOP. 1, 2.

उच्चारित (von उच्चार) adj. mit Excrementen versehen gaṇa तारका-
 दि zu P. 5, 2, 36. Das partic. praet. pass. von चर् im caus. mit उद् s. dort.

उच्चावच gaṇa मयूरव्यंसकादि zu P. 2, 1, 72. adj. hoch und niedrig,
 gross und klein, mannigfaltig, verschiedenartig AK. 3, 2, 32. H. 1449.
 TS. 6, 4, 3, 6. पशवः ÇAT. Br. 2, 3, 4, 33. कर्म 13, 5, 1, 7. उच्चावचैरभिप्रायै-
 र्क्षीणां मन्त्रदृष्टयो भवन्ति NIR. 7, 3, 1, 3, 4. उच्चावचा जनपदधर्मा ग्रामधर्मा-
 श्च ĀCV. GRHJ. 1, 7. उच्चावचं निगच्छति ÇAT. Br. 14, 5, 1, 19. उच्चावचमी-
 यमानः 7, 1, 14. ज्योतीषि M. 1, 38. भूतेषु 6, 73. 12, 14, 15. MBh. 2, 1216.
 गन्धान् R. 2, 76, 17. 81, 2. 84, 17. 87, 15. 4, 31, 32. 5, 14, 43. 6, 68, 25. Viçv.
 3, 2, 4, 19. — Da अवच gesondert nicht im Gebrauch ist, kann उच्चावच
 als Zusammenrückung von उच्च (उद् + च) अव च hinauf und hinunter
 betrachtet werden; vgl. आचपराच, आचोपच, निश्चप्रच.

उच्चिद्धट m. 1) ein zorniger Mensch. — 2) eine Art Seekrabbe H. an.
 4, 57. MED. 1, 37. — Vgl. उच्चिटिद्ध, चिद्धट, चिच्चिटिद्ध.

उच्चिटिद्ध m. ein kleines giftiges Wasserthier, eine Krabbe oder dgl.
 Suçr. 2, 287, 17. 258, 5. 287, 13. — Vgl. das vorherg. Wort.

उच्चूड (von उद् + चूड) m. ein in die Höhe stehender Büschel eines
 Banners HALĀJ. beim Sch. zu ÇIC. 3, 13.

उच्चूल m. dass. H. 750. — Vgl. अवचूल.

उच्चैर्घोष (उच्चैस् + घोष) adj. laut tönend (schreiend, wiehern, brül-
 lend, rasselnd) AV. 5, 20, 1. 9, 1, 8. VS. 16, 19. यडुच्चैर्घोष स्तनयन्व-
 वाकुर्वन्निव दहति AIR. Br. 3, 4. अश्वरथ उच्चैर्घोष उपविद्मान्तत्रत्य नृ-
 पम् 4, 9.

उच्चैःशिरम् (उ + शि) adj. der den Kopf hoch trägt, ein hochstehen-
 der Mann KUMĀRAS. 1, 12.

उच्चैःश्रवम् (उ + श्र) m. (mit erhobenen Ohren oder laut schreiend)
 N. des bei der Quirlung des Oceans hervorgekommenen Prototyps und
 Königs der Rosse AK. 1, 1, 1, 41. TRIK. 1, 1, 60. H. 176. MBh. 1, 366. 1094.
 fgg. 1190. fgg. BHAG. 10, 27. HARIY. 268. 8220. 8924. 12188. R. 1, 45, 39.
 Suçr. 2, 92, 2. KUMĀRAS. 2, 47. VP. 153. 78. N. plur. NAIKH. 1, 14. Die Le-
 xicographen bezeichnen es als Indra's Ross. — Vgl. औच्चैःश्रवस.